Pregaria.cat

Entrada

Siguem pedres vives!

Per MartaF el dc., 03/03/2021 - 08:00

«Endavant, doncs; és feina teva; nosaltres et farem costat. Sigues ferm i actua!». (Esdres 10:4)

El dia 3 de març de 1993 moria el viròleg polonès Albert Saperstein. D'origen jueu, va haver de fugir del seu país per l'antisemitisme i es va refugiar als Estats Units, on es va nacionalitzar com a Albert Bruce Sabin. És mundialment conegut per desenvolupar la vacuna contra la pòlio per via oral, en forma de terrós de sucre que s'administrava fàcilment als infants, a diferència de la vacuna intramuscular que ja existia. Tanmateix, no la va voler patentar i mai no se'n va beneficiar econòmicament perquè les farmacèutiques la poguessin distribuir lliurement i tothom hi tingués accés. Segons dades de l'OMS, des de l'any 2019, la pòlio tipus 3 és una malaltia infecciosa erradicada a tot el món. I avui que tenim tan present la necessitat de vacunar-nos, enmig d'un virus global que ens ha paralitzat l'economia i els sentiments i contra el qual el Primer Món ja té vacunes (però l'Àfrica, encara no), jo em pregunto… On és la promesa altruista dels éssers humans per lluitar contra la pandèmia del canvi climàtic? Perquè, mentre vivim a les fosques de tots els llums d'alarma que ens reclamen una nova justícia urgent per salvar el medi ambient, el càncer del nostre planeta avança en silenci i tan invisible com un mosquit. Sabíeu que aquest animal tan esquifit cada any causa més de dos milions de morts? I que la malària és una malaltia que encara no té vacuna? Mentrestant, els desastres ecològics han augmentat un 80% en aquest segle, i la destrucció de la biodiversitat per culpa de l'activitat humana propicia que apareguin malalties letals que es contagien tan ràpidament com ara el coronavirus. Som plenament conscients que la solució comença per canviar la nostra relació amb la natura? L'amor per la Creació s'ha d'injectar cada dia, com una vacuna invisible, l'única que salvarà un planeta ferit de mort que agonitza mentre els seus habitants el destrossem sense pietat.

Perquè, malgrat la perseverança de Mart, no hi ha planeta B i la responsabilitat només es fabrica amb la paciència de les pedres enmig d'un món que no és sostenible perquè té massa pressa per multiplicar-ho tot, a costa de contaminar l'aigua, l'aire, la terra i la vida. A les tombes jueves sempre hi ha pedres apilonades que simbolitzen l'eternitat, perquè les flors es panseixen. Siguem, també nosaltres, roques que lluiten contra l'emergència climàtica, i triem de perseverar-hi amb la constància de les formigues, sembrant pregàries valentes en una terra eixuta de compromís i respecte perquè en broti un contracte nou amb l'esperança. Déu ens estima i ens vetlla, però la vacuna per salvar el planeta Terra és un deure individual de tota la humanitat.